Aanbod 2027 - 2028

16 voorstellingen van 8 makers

plan
Brabant

PLAN geeft ruimte aan groei.

Niet door makers te vormen, maar door hen de mogelijkheid te bieden om te ontdekken wie ze zijn en waar ze heen willen. Een plek waar experiment wordt gevoed en waar makers de tijd krijgen om een eigen signatuur te ontwikkelen.

Die ruimte wordt mogelijk gemaakt door een netwerk van elf Brabantse podia, festivals, makershuizen en productieplekken. Zij verbinden zich actief aan makers, denken mee, delen kennis en openen deuren naar nieuwe plekken, publieken en samenwerkingen. Over steden en disciplines heen.

En daar komt werk uit.

In deze brochure vind je de voorstellingen van makers die binnen PLAN aan hun praktijk hebben gewerkt. Makers die een eigen stem hebben ontwikkeld en hun werk nu met publiek willen delen. Van theater tot dans en circus, van intiem tot groots, van herkenbaar tot verrassend. Samen vormen ze het aanbod van PLAN voor seizoen 2027–2028.

We nodigen je uit om kennis te maken met de makers en hun werk. Misschien zit er een voorstelling tussen die past bij jouw podium, festival of publiek.

Voor meer informatie over een voorstelling kun je contact opnemen met de betreffende contactpersoon in deze brochure. Voor algemene vragen over PLAN Brabant kun je terecht bij coördinator Sander Jongen via sander@plan-brabant.nl.

Meer over PLAN en de makers vind je op plan-brabant.nl

Website

PLAN Brabant is een samenwerking van DansBrabant, De Nieuwe Vorst, Festival Cement, Festival Circolo, Het Zuidelijk Toneel, Parktheater Eindhoven, Podium Bloos, Theater Artemis, Theaterfestival Boulevard, United Cowboys, en de Verkadefabriek.

4 Alesya Dobysh
Time & Time Again

5 Alice Davies
Sustained

6 Arjuna Vermeulen
In spite of

7 Heintz & Kop
The Pale Blue Dot

8 Heintz & Kop
Pascalerf 48

9 Heintz & Kop
Lift Off

10 Lotte Boonstra
Eight (or maybe nine) universal truths about human nature

11 Lotte Boonstra
Ten Year Sculptures

12 Lotte Boonstra
Heimweefsel

13 Maxime Dreesen
ANALBUM

14 Maxime Dreesen
ANGELS

15 SKYPUNCH COLLECTIVE
BothBodies

16 SKYPUNCH COLLECTIVE
SomeBodies

17 SKYPUNCH COLLECTIVE
AnyBodies

18 STEL
Who wants to live forever? (werktitel)

19 Romy Moons (STEL)
All by myself

Alesya Dobysh

Time & Time Again

A body. A membrane. A room that listens back.

Time & Time Again turns the dancer into an instrument. Footsteps sound out in the silence; contact is picked up, amplified, and distorted through sound designer Max Frimout's system until the line between input and output, between sound and movement, blurs — breath, pulsation, noise and silence again.

Choreographer Alesya Dobysh, schooled in the rhythmic intelligence of house and footwork, builds this feedback loop with Frimout and two house dancers, drawing on the collective charge of club culture: its intensity, proximity, and repetition.

The space is never fixed. Audiences sit, stand, or move through the piece as the architecture itself becomes part of the composition — from a raw industrial hall to a black-box theatre.

Credits:

Choreography: Alesya Dobysh
Sound: Max Frimout
Performed by: Marina Pravkina, Noelle Vosman, Alesya Dobysh, Max Frimout
Light design: Adrain Vega

Trailer

Website

Première: to be determined
Duration: 50 minutes
Availability: 2027 - 2028
Room requirements: all sorts of places. From warehouses to black boxes with a minimum size of 10 x 14 m and a flexible audience set up. The piece can be performed in different parts of the space, making the audience follow through the location. The details and possibilities could be discussed directly by request.
Bookings and more info: boekingen@dansbrabant.nl and alesya.mij@gmail.com

About the maker:

Alesya Dobysh (1989) is a dancer, choreographer, and curator based in the Netherlands. Rooted in House dance and the international battle scene, she developed a movement language shaped by rhythm, improvisation, and a strong sense of musicality. Her path has been largely self-directed, formed through subcultural communities, mentorship, and independent research rather than formal training.

Her choreographic work investigates how vernacular dance forms can be recontextualized within theatrical and visual art frameworks. A central aspect of her practice involves deconstructing footwork-driven techniques into abstract compositional structures, translating groove-based movement into spatial and temporal architectures. Through this process, she examines rhythm as a dramaturgical principle and explores the tension between collective dance floor dynamics and performative staging. Her interdisciplinary approach also extends into movement–sound research, where she investigates how physical action can generate, shape, and spatialize sound as part of the choreographic composition.

Alice Davies

Sustained

Spectacle meets meditation in a quietly thrilling endurance of aerial suspension.

Alice Davies slowly and sensitively weaves her way through a trapeze for seventy minutes, elongating movement in a dreamlike state of serenity that is subtly sharpened by a layer of palpable tension. In an intimate meeting with her audiences, detail takes centre stage: skin stretches, hair falls, toes flex.
The body in motion becomes the body at rest and vice versa as Alice attempts to contradict the idea of hierarchical movement, shedding new light on what we might deem to be spectacular.

As a wider body of work, *Sustained* searches for sustainability in terms of how we relate to the self (body and mind), to our surroundings (physical and social), and to consumerism.

In performance, the work exposes the body and spectatorship through close proximity, exploring gaze as an act with the potential to be both violent and tender.

Credits:

By: Alice Davies
Assistant, Rig design, Performer: Jean-Baptiste Thevenod
Dramaturgical Advice: Camille Paycha
Light design: Cahit Metin
Sound design: Matias Muñoz
External Eye: Tarek Rammo
Costume: Sanne Reichert, Marja Pulles
Special thanks to: Stephan Bikker, Pauline Roelants, Pia Meuthen, Gerda van de Kamp, Guido Jansen, Pascal Lervant
Supported: by Panama Pictures, Festival Circolo, United Cowboys, De Grote Post, PLAN-Brabant

Trailer

Première: 16 september 2026, Festival Circolo
Duration: 70 minutes
Availability: 2027 - 2028
Room requirements: 10mx10m of stage space with audience ability to sit on stage or 6mx6m stage space with half audience to sit on stage and half on a tribune. 7m of rigging height, two rig points with a WLL of 200KG. Indoor space.
Bookings and more info: alicepoppydavies@gmail.com

About the maker:

Alice Davies is a circus artist and creator specialising in trapeze. She views circus as a place where the elusive becomes tangible, and where empirical action allows us to dream once again.

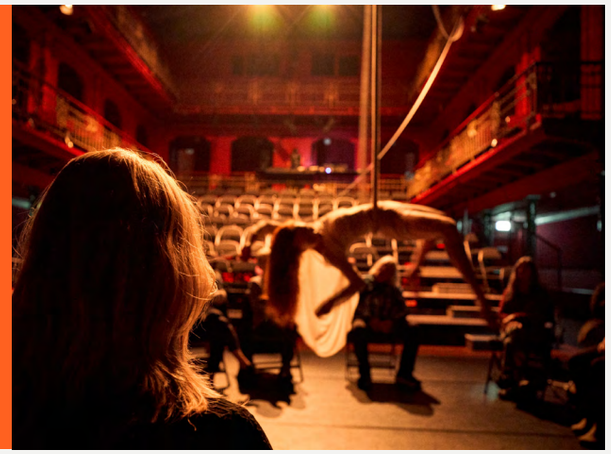
Alice's work questions how we perceive and process information from a physical point of view, relying on intimacy, visceral experience and somatics. She is inspired by Butoh dance, by Impressionist and Modernist approaches to time, space, and composition, and informed by the Alexander technique.

In practice, performance and writing, Alice manifests that circus is a space to question narrative norms and standardisation, to propose alternatives, and to embrace the transience, the variety, and the nuance of physical experience. Her work is framed by care: towards body, mind, the self and the 'other'.

Press about the maker:

"Alice has the courage to show her vulnerability in total control. It results in a quiet, meditative performance that would not be out of place in a museum. With it she managed to make a full circus tent completely silent for minutes."

- BNG Circus Prize Jury

Arjuna Vermeulen

In spite of

In spite of **brengt twee lichamen samen in een ruimte waar ontwijken onmogelijk wordt. Ze zoeken toenadering, botsen, dragen, duwen terug en verliezen opnieuw hun balans. Wat begint als een fysieke confrontatie groeit uit tot een indringend duet over hoe we ons tot elkaar verhouden wanneer verschil, spanning en afhankelijkheid tegelijk aanwezig zijn.**

De performers delen een oorsprong in breaking en hiphop, maar brengen ieder een eigen energie en fysieke aanwezigheid mee. Breaking wordt geen demonstratie van techniek, maar een taal van luisteren, reageren en ruimte delen. Vanuit direct contact ontstaat een voortdurende onderhandeling tussen controle en overgave, steun en weerstand, nabijheid en afstand.

Scenografie, licht en geluid zijn actieve spelers in die ontmoeting. Ze blokkeren, vertragen, vervormen of brengen juist iets in beweging.

In spite of zoekt niet naar harmonie, maar naar de kwetsbare ruimte waarin ondanks verschil toch verbinding kan ontstaan.

Credits:

Concept en choreografie: Arjuna Vermeulen
Performers: Tom Donkersloot, Senna Stamper
Scenografie en lichtontwerp: Neal Groot
Kostuumontwerp: Nathalie Eggels
Compositie en live uitvoering: Robbi Meertens
Creatieve productie: Peggy Loch

Trailer

Website

Première: maart 2027, Festival Cement
Duur: 25 minuten
Speelperiode: maart, september en oktober 2027
Soort zaal: Vlakkevloertheaters, black box-zalen en geschikte festivallocaties. De voorstelling vraagt om een schone speelvloer van minimaal 8 × 8 meter, een vrije hoogte van minimaal 4 meter en een grid voor licht en scenografie. Technische lijst beschikbaar op aanvraag.
Voor theaterprogrammering kan de voorstelling worden uitgebreid met een passend voorprogramma, een inleiding en/of nagesprek, waardoor een programma van ongeveer 55 minuten ontstaat.
Boekingen en meer info: info@peggyloch.nl

Over de maker:

Arjuna Vermeulen is choreograaf, performer en maker met zijn wortels in breaking en hiphop. In zijn werk onderzoekt hij hoe de fysieke taal en cultuur van breaking zich binnen het theater kunnen ontwikkelen. Niet de techniek op zichzelf staat centraal, maar wat er tussen mensen ontstaat: luisteren, reageren, ruimte innemen en ruimte geven. Vanuit beweging werkt Arjuna samen met andere disciplines zoals scenografie, licht en geluid. Zo ontwikkelt hij een eigen theatertaal waarin de directheid en fysieke kracht van breaking samengaan met kwetsbaarheid, spanning en ontmoeting.

Heintz & Kop

The Pale Blue Dot

Credits:

Concept, scenografie en uitvoering: Heintz & Kop
Dramaturgie: Arjan Gebraad
Compositie: Aura Bouw
Decorbouw: Menno Boerdam
Technische productie: Studio Tussenruimte - Sil de Reuver
Foto- & videografie: Astrid & Roel
Campagnebeeld: Lonneke van der Palen

Met ondersteuning van PLAN Brabant, Festival Cement, NORMA, Makersfonds Tilburg

Trailer

Website

Première: 20 maart 2026, Festival Cement
Duur: 50 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: Kleine, midden- en grote zaal
Boekingen en meer info: info@heintzkop.com

Een grote kleine ruimtereis: van dakraam tot de rand van het zonnestelsel in een theatraal planetarium.

De tandwielen draaien en je zoomt uit. Een puntdak met zolderraam en schoorsteen verschijnt. Je zoomt verder uit. Het huis wordt een straat. De straat wordt een stad, een land. Steeds verder, tot het zonnestelsel. Tot verwarring plaatsmaakt voor verwondering: dat kleine blauwe stipje… dat is thuis.

Heintz & Kop nemen je mee in een handmatig tevoorschijn getoverde ruimtereis waarvoor je je stoel niet hoeft te verlaten. Het publiek zit rondom een mechanische tafel waar maquettes en live projecties samen een steeds verder uitzoomende wereld vormen. Woordloos en ambachtelijk ontvouwt zich een zintuiglijke reis van straat tot stad, van aarde tot een steeds groter wordend perspectief.

De voorstelling is geen reconstructie, maar een speelse verbeelding van het heelal, opgeroepen met alledaagse materialen: karton, spiegels, een handlier, zaklampen, en misschien zelfs een pingpongbal.

Over de makers:

Heintz & Kop bestaat uit Tom Heintz (1992) en Jolein Kop (1995). Ze werken als lichtontwerpers, scenografen en theatermakers. In hun werk richten ze zich op datgene wat vaak aan het oog ontsnapt, met als doel verwondering op te roepen voor het alledaagse, dat wat er altijd al is.

Beiden studeerden in 2020 af aan de Fontys Academy of Arts in Tilburg, ieder vanuit een eigen discipline: Tom aan de Academie voor Theater en Jolein aan Art Communication and Design. Vanuit de gedeelde fascinatie voor de ruimte tussen beeldende kunst en theater vonden zij elkaar later in de Master Scenography aan de HKU, die zij in 2022 samen afronden. Scenografie vormt voor hen de plek waar hun achtergronden samenkomen en van waaruit zij hun eigen beeldende theatertaal ontwikkelen.

Hun werk beweegt zich op het snijvlak van beeldende kunst en theater, op zoek naar een vorm zonder acteurs, dialogen of monologen. Een kunstwerk dat zich ontvouwt in een episode en een epiloog, waarin materiaal en licht de hoofdrol spelen en een bezielde performer worden.

Pers over de voorstelling:

“Het duo slaagt erin het publiek te laten vertragen. We verwonderen ons over prachtig geënsceneerde lichtwerk. Een blauw led lampje herinnert mij aan de nietigheid van de mens. Ondanks dat het hier gaat om een ruimtereis, zet de voorstelling de toeschouwer met beiden benen op de grond.”

- Brabant Cultureel

Heintz & Kop

Pascalerf 48

Een uitnodiging voor verstilling en vertraging in een portiekflat

Stilte kun je horen, maar misschien kun je in *Pascalerf 48* stilte ook zien. Een bijna twee meter hoge maquette van de portiekflat van de makers vormt het toneel voor een spel van licht en donker.

Een combinatie tussen lichtkunst, beweging en beeldend theater nodigt je uit tot een moment van vertraging en verstilling. De schaduwen en reflecties van het licht worden eindeloos getransformeerd door het passeren van de tijd. Van de opkomende zon die de ruimte met zonnestralen vult tot aan surrealistische beelden van een oneindige ruimte en een ondergaande zon in de slaapkamer. Deze choreografie van licht, geluid en materiaal laat je even de tijd vergeten.

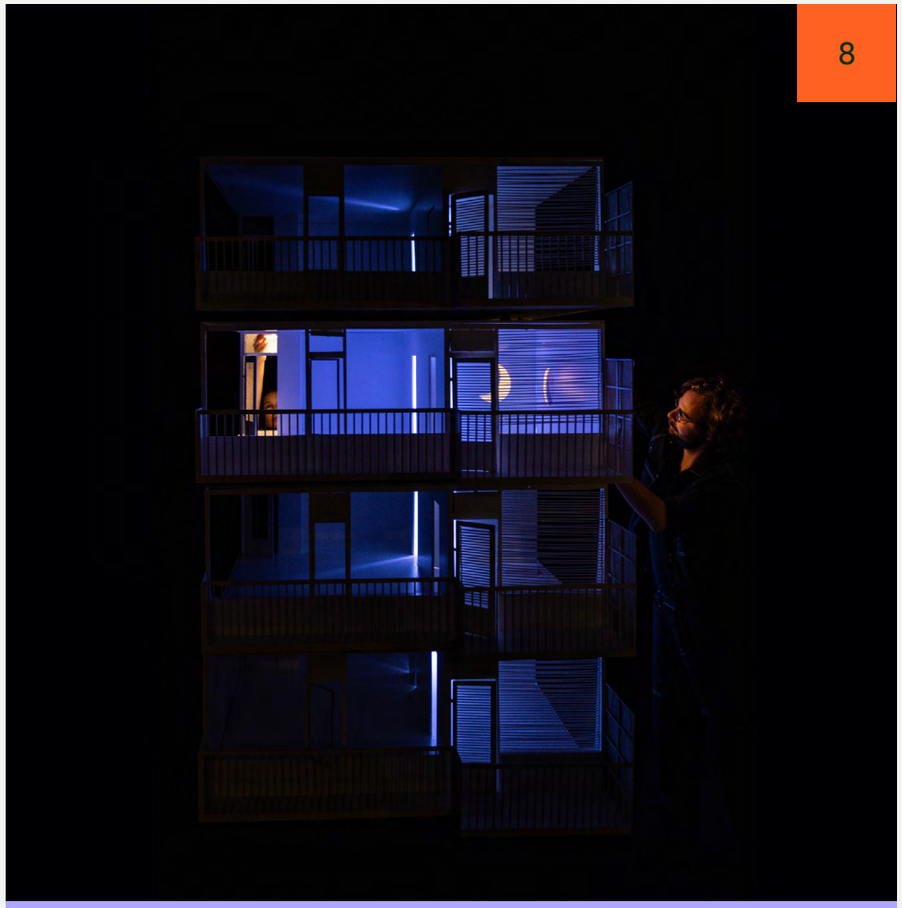
Credits:

Concept & scenografie: Heintz & Kop
Dramaturgie & eindregie: Arjan Gebraad
Compositie: Aura Bouw
Performance: Heintz & Kop
Videografie: Astrid & Roel
Fotografie: Astrid & Roel, Bart Grietens
Posterbeeld: Sophie Hoogmoet

Mogelijk gemaakt door: Makershuis Tilburg, Prins Bernhard Cultuurfonds, Makersfonds Tilburg, Stichting Janivo, PLAN Brabant, Stichting Dioraphte, Stichting Jacques de Leeuw, Theater de Nieuwe Vorst en de Verkadefabriek

Trailer

Website

Première: maart 2024, Festival Cement
Duur: 35 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: Festivals, kleine vlakkevloer zalen
Boekingen en meer info: info@heintzkop.com

Over de makers:

Heintz & Kop bestaat uit Tom Heintz (1992) en Jolein Kop (1995). Ze werken als lichtontwerpers, scenografen en theatermakers. In hun werk richten ze zich op datgene wat vaak aan het oog ontsnapt, met als doel verwondering op te roepen voor het alledaagse, dat wat er altijd al is.

Beiden studeerden in 2020 af aan de Fontys Academy of Arts in Tilburg, ieder vanuit een eigen discipline: Tom aan de Academie voor Theater en Jolein aan Art Communication and Design. Vanuit de gedeelde fascinatie voor de ruimte tussen beeldende kunst en theater vonden zij elkaar later in de Master Scenography aan de HKU, die zij in 2022 samen afronden. Scenografie vormt voor hen de plek waar hun achtergronden samenkomen en van waaruit zij hun eigen beeldende theatertaal ontwikkelen.

Hun werk beweegt zich op het snijvlak van beeldende kunst en theater, op zoek naar een vorm zonder acteurs, dialogen of monologen. Een kunstwerk dat zich ontvouwt in een episode en een epiloog, waarin materiaal en licht de hoofdrol spelen en een bezielde performer worden.

Pers over de voorstelling:

“Bij *Pascalerf 48*, een woordeloze zinsbegoochelende voorstelling rond een maquette van een portiekflat, zit je op het puntje van je stoel. Niet vanwege het spektakel, wel om elk detail te kunnen zien, elke verandering, hoe klein ook te kunnen volgen. Dat lukt niet altijd. Plots is er het besef dat schaduw en lichtinval anders zijn dan enkele seconden eerder. De overgang is zo subtiel dat de zintuigen het niet kunnen bijbenen.”

- Joost Goutziers, Theaterkrant

Heintz & Kop

Lift Off

Credits:

Concept & scenografie: Heintz & Kop
Dramaturgie: Arjan Gebraad
Bouw & technische ondersteuning: Sil de Reuver, Studio Tussenruimte
Voice over: Helen Tennison
Collage: Jolein Kop
Compositie: Aura Bouw

Trailer

Website

Sinds het begin der tijden staren we naar de sterren, op zoek naar betekenis, perspectief, en onze plek in het heelal. Maar wat als je niet omhoog hoeft te kijken om dat gevoel van oneindigheid te ervaren?

In deze grote kleine ruimtereis nemen we je mee langs Orion, de Grote Beer en Cassiopeia. Een choreografie van sterrenbeelden die je leidt naar de rand van ons zonnestelsel.

In *Lift Off* onderzoeken we hoe we die overweldigende grootsheid kunnen oproepen in een kleine, alledaagse ruimte zoals een lift. Een plek waar je normaal gedachteloos instapt, verandert in een lanceerplatform voor verstilling en verwondering.

Première: 26 juni 2025, Festival Cement
Duur: Ongeveer 10 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: In een lift
Boekingen en meer info: info@heintzkop.com

Over de makers:

Heintz & Kop bestaat uit Tom Heintz (1992) en Jolein Kop (1995). Ze werken als lichtontwerpers, scenografen en theatermakers. In hun werk richten ze zich op datgene wat vaak aan het oog ontsnapt, met als doel verwondering op te roepen voor het alledaagse, dat wat er altijd al is.

Beiden studeerden in 2020 af aan de Fontys Academy of Arts in Tilburg, ieder vanuit een eigen discipline: Tom aan de Academie voor Theater en Jolein aan Art Communication and Design. Vanuit de gedeelde fascinatie voor de ruimte tussen beeldende kunst en theater vonden zij elkaar later in de Master Scenography aan de HKU, die zij in 2022 samen afronden. Scenografie vormt voor hen de plek waar hun achtergronden samenkomen en van waaruit zij hun eigen beeldende theatertaal ontwikkelen.

Hun werk beweegt zich op het snijvlak van beeldende kunst en theater, op zoek naar een vorm zonder acteurs, dialogen of monologen. Een kunstwerk dat zich ontvouwt in een episode en een epiloog, waarin materiaal en licht de hoofdrol spelen en een bezielde performer worden.

Lotte Boonstra

Eight (or maybe nine) universal truths about human nature

Eight (or maybe nine) universal truths about human nature **is een sculpturele performance waarin Lotte Boonstra onderzoekt hoe mensen en hun materialen samen één massa vormen. In een reeks absurdistische en poëtische sculpturen bevraagt ze hoe de mens graaft, delft en bouwt — steeds dieper vastzittend in zijn eigen mensenspullen.**

Haar werk nodigt uit om opnieuw te kijken naar wat vanzelfsprekend lijkt: het beton onder onze voeten, de grondstoffen in ons lichaam, de zorg waarmee we bouwen en breken. Het toont de immense impact van de mens op de aarde en is tegelijk een intiem portret van ons menselijk bestaan.

De sculpturen worden verbeeld door een groep mensen van uiteenlopende leeftijden.

Credits:

Regie en Sculpturen: Lotte Boonstra
Assistentie Scenografie: Sven Roofthooft
Performers: Huseyin Umaysiz, Fleur Perneel, Eugenia Lapadula, Hsiao Hsi Chen, Ode Verleye, Stef Bastiaens, Honey Azamosa, Lucia Slabbinck, Elena De Lie, Simon Van Dijk, Irene Weug
Atelier: Sven Roofthooft, Ina Peeters, Elena De Lie, Savine Cools, Lucia Slabbinck
(stage) Geluidsontwerp: Timon Persoon
Lichtontwerp: Lucas van Haesbroeck
Dramaturgisch advies: Ingrid de Rond
Productie: Elena De Lie
Co-production: Theater Artemis, Monty, Platform 0900, RIF, C-Takt
Met steun van: PLAN Brabant, De Grote Post, De Vlaamse Gemeenschap

Trailer

Website

Première: 13 mei 2026, Monty
Duur: 50 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: Het werk is modulair aan verschillende locaties
Performance: Black Box - 13m x 22m (minimum 11m x 18m) zonder tribune, publiek vrij door ruimte
Kleiner speeloppervlakte, alternatieve ruimtes zoals white cube, buitenruimte zijn mogelijk op aanvraag.
Installatie: Black Box, White cube, (Semi) - publieke ruimte, foyer mogelijk op aanvraag.
Boekingen en meer info: info@lotteboonstra.com

Over de maker:

Lotte Boonstra (1989) is beeldend kunstenaar en theatermaker. Ze creëert verstilde, sculpturale performances waarin lichamen, materialen en landschappen met elkaar verstrengeld raken. Vanuit een fascinatie voor de verhouding tussen mens en materie onderzoekt ze hoe we als biologische wezens én als producenten van materialen de wereld vormgeven. Haar werk nodigt uit om opnieuw te kijken naar wat vanzelfsprekend lijkt: het beton onder onze voeten, de grondstoffen in ons lichaam, de zorg waarmee we bouwen en breken.

Pers over de voorstelling:

“De performers zijn tegelijkertijd persoon en sculptuur, mens en materiaal. Het is subliem gedaan. (...) Boonstra weet met ongelofelijke intimiteit taferelen neer te zetten die het leven benaderen doorheen materiaal en lichamelijkheid.”

- Emilie Pariel voor pzazz

Lotte Boonstra

Ten Year Sculptures

In een poëtische video-installatie toont Lotte Boonstra tienjarige kinderen tezamen met de massa die hen omringt.

Niet alleen het aantal mensen op aarde groeit, maar ook de door mensen gecreëerde materialen zoals beton, plastic, bakstenen, asfalt en glas. Theatermaker Lotte Boonsta is geboeid door hoe de mens massa creëert. We bewegen toe naar een keerpunt waarop er meer mensgemaakte massa op aarde is dan levende biomassa. Dit gegeven vormt de kern van *Ten Year Sculptures.*

In een associatieve kluwen van kostuums, sculpturen en video's neemt Lotte je mee in een fantasievol en wrang universum. Een wereld waarin de mens als grootste beeldhouwer van het aardoppervlak verschijnt, en waarin levende en dode materie in duet met elkaar treden.

Credits:

Regie en vormgeving: Lotte Boonstra
Video: Martijn Bastiaans
Assistentie scenografie: Sven Roofthooft
Performers: Maurice Goemaere, Jeanne Vergouts, Matto Swinkels, Stef Bastiaens, Karel Janssens, Alvar Willemyns, Milou Ružić, Warre Degoes, Ode Verleye
Atelierwerk: Klara Török, Ruby Renteurs, Jan van Rosendaal
Co-productie: Het Bos, Theater Artemis
Met steun van: Fonds Nieuwe Makers van de Stad Antwerpen
Met dank aan: Caro Marnef, Thijs Paaijmans, Peter Marnef, TimeCircus en Klas 4c st. Lievens, De Grote Post

Website

Première: 16 mei 2024
Duur: 16 minuten (doorlopend)
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: Verduisterbare ruimte. Minimaal projectie oppervlakte is 2,75 x 2,44 m. Projectiescherm moet op de grond staan
Boekingen en meer info: info@lotteboonstra.com

Over de maker:

Lotte Boonstra (1989) is beeldend kunstenaar en theatermaker. Ze creëert verstilde, sculpturale performances waarin lichamen, materialen en landschappen met elkaar verstrengeld raken. Vanuit een fascinatie voor de verhouding tussen mens en materie onderzoekt ze hoe we als biologische wezens én als producenten van materialen de wereld vormgeven. Haar werk nodigt uit om opnieuw te kijken naar wat vanzelfsprekend lijkt: het beton onder onze voeten, de grondstoffen in ons lichaam, de zorg waarmee we bouwen en breken.

Lotte Boonstra

Heimweefsel

Credits:

Concept en uitvoering: Lotte Boonstra en Sven Roofthooft
Uitvoering: Stéphane Vloebergh
Productie: DE MAAN
Dank aan: CiLAB Mechelen

Website

***Heimweefsel* is een rondreizend weefgetouw in de vorm van een tent. Het bestaat uit afzonderlijke delen die precies in elkaar passen. Door te weven met repen hergebruikt textiel en kleding wordt het een kleurrijke schuilplaats. De komende jaren worden de delen van het 'Heimweefsel' op verschillende plekken neergezet en geweven door verschillende kleine en grote handen. Zo groeit het langzaam tot een collectief gemaakt dorp.**

Het idee komt van beeldend kunstenaars Lotte Boonstra en Sven Roofthooft, die in hun werk de massa's die we zelf creëren onder de loep nemen. *Heimweefsel* prikkelt om na te denken over de berg textiel die we consumeren, maar nodigt vooral uit om samen iets nieuws te maken – een plek waar je je thuis kunt voelen.

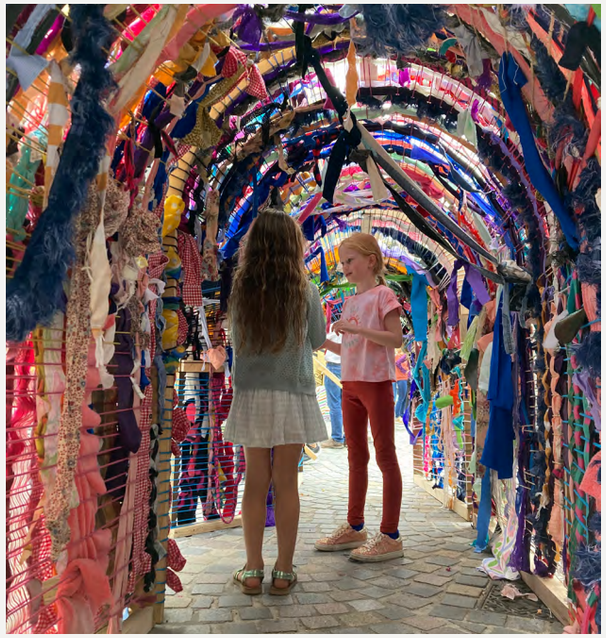
Heimweefsel is een kleurrijke ontmoetingsplek: je kunt er tussendoor lopen, je verstoppen, praten, bouwen en natuurlijk … weven!

Première: 22 september 2024
Duur: 1 tot 15 dagen
Speelperiode: data op aanvraag
Soort zaal: in overleg, min. 5m x 3m. Liefst met voldoende ruimte eromheen. Het Heimweefsel kan binnen of buiten staan (een beetje regen kan geen kwaad); bij slecht weer graag binnen opstellen
Boekingen en meer info: ruth@thassos.be

Over de maker:

Lotte Boonstra (1989) is beeldend kunstenaar en theatermaker. Ze creëert verstilde, sculpturale performances waarin lichamen, materialen en landschappen met elkaar verstrengeld raken. Vanuit een fascinatie voor de verhouding tussen mens en materie onderzoekt ze hoe we als biologische wezens én als producenten van materialen de wereld vormgeven. Haar werk nodigt uit om opnieuw te kijken naar wat vanzelfsprekend lijkt: het beton onder onze voeten, de grondstoffen in ons lichaam, de zorg waarmee we bouwen en breken.

Maxime Dreesen

ANALBUM

***ANALBUM* - het debuutalbum en muzikale project van theatermaker en performer Maxime dreesen - beweegt tussen pop, dance, cabaret, ballads en performance.**

In acht songs komen verlangen, rouw, schaamte, lichamelijk genot en de kunst van het loslaten samen. Een relatie verdwijnt door het toilet, een scheet wordt een daad van eerlijkheid en verdriet krijgt onverwacht iets orgastisch.

Het album vertrekt vanuit een samenleving waarin lichamen voortdurend worden gevraagd om zich te beheersen, te verbeteren en te presteren. Tegenover die drang naar controle plaatst Maxi! een lichaam dat opent, lekt, verteert en transformeert. De anus wordt daarbij een speelse en radicale ingang tot vragen over macht, gender, genot, bezit en kwetsbaarheid.

Tijdens de performance vloeien concert en performance in elkaar over. Maxi! nodigt het publiek uit in een wereld waarin popmuziek mag zweten, rouwen, lachen, mislukken en ontladen.

Credits:

Performance: Maxi!
Concept: Maxime Dreesen
Producer: Benne Dousselaere
Vocal coach: Sarah Green
Mixing engineer: Tom Ruijg
Mastering engineer: Marco Antonio Spaventi Photography: Oli De Vos
Costume design: Amar Singh
Light design: Anne Meeussen
Scenography: Camille Lavaud
3D design: Arne De Coster
Production: Tabooboo vzw & PLAN Brabant/Bloos
Coproduction: De Studio
With thanks to: De Auteurs, Kunstenwerkplaats & Festival Cement

Visual performance

Website

Album release: 30 oktober 2026
Première/release party: 30 oktober 2026, De Studio Antwerpen
Duur: 60 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: ANALBUM gedijt in meerdere settings met een speeloppervlak van 6x6 m
Boekingen en meer info: isabellesavelkoul@podiumbloos.nl

Over de maker:

Maxime Dreesen (1996) is een Belgische theaterregisseur en performer die bekendstaat om hun grensverleggende werk rond seksualiteit, intimiteit en queer toekomstbeelden. In 2019 studeerde Dreesen af aan de Toneelacademie Maastricht. Hun werk combineert humor, sensualiteit en provocatie om maatschappelijke normen ter discussie te stellen en ruimte te creëren voor collectieve bevrijding.

In hun projecten onderzoekt Dreesen thema's als seks-positiviteit, het afleren van aangeleerde overtuigingen en schaamte. Zo proberen ze taboes open te breken en ruimte te creëren voor nieuwe gesprekken.

Maxime Dreesen

ANGELS

In *ANGELS* verandert een wake in een sensuele, uitbundige viering. In een satijnen landschap mengen glitter, bloed en bloemen zich met glanzende lichamen en penetrerende bassen. Tussen verlangen en dreiging verschijnt de engel, een tussenwezen dat waakt, verleidt en stoort.

ANGELS onderzoekt de geschiedenis, het heden en de toekomst van hiv. Maxime Dreesen regisseert in deze montagevoorstelling een ensemble van internationale performers, die elk hun eigen ervaringen met hiv meebrengen.

Vanuit de geschiedenis en actualiteit van hiv onderzoekt *ANGELS* wat er gebeurt wanneer lichamen elkaar naderen. Hoe leven verlangen en angst, intimiteit en verlies, zorg en genot naast elkaar?

Drag, tekst, muziek en dans versmelten tot een even tedere als ontregelende voorstelling. Centraal staat een camp verzorgingsdiva die beweegt tussen nachtclubhost, moederfiguur en hogepriesteres. Handschoenen worden ornamenten, pillen worden kostuumdetails en een wake groeit uit tot een feest voor wie er was, wie er is en wie nog komt.

Credits:

Regie: Maxime Dreesen
Tekst: Maxime Dreesen en Simon(e) van Saarloos
Performers: Adri de Biasi (Drag Couenne), Benny Nemer, Maliqa Vera Donna e.a.
Muziek: Benne Dousselaere
Scenografie: touche-touche (Théo Demans)
Dramaturgie: Hannah Brugge
Productie: Tabooboo vzw, Bloos/PLAN Brabant
Coproductie: De Studio en Beursschouwburg

Website

Première: 2 juni 2027, Frascati Amsterdam
Geschatte duur: 75 minuten
Speelperiode: juni 2027 - december 2028
Soort zaal: Minimale grootte speeloppervlak: 9x9
Boekingen en meer info: isabellesavelkoul@podiumbloos.nl

Over de maker:

Maxime Dreesen (1996) is een Belgische theaterregisseur en performer die bekendstaat om hun grensverleggende werk rond seksualiteit, intimiteit en queer toekomstbeelden. In 2019 studeerde Dreesen af aan de Toneelacademie Maastricht. Hun werk combineert humor, sensualiteit en provocatie om maatschappelijke normen ter discussie te stellen en ruimte te creëren voor collectieve bevrijding.

In hun projecten onderzoekt Dreesen thema's als seks-positiviteit, het afleren van aangeleerde overtuigingen en schaamte. Zo proberen ze taboes open te breken en ruimte te creëren voor nieuwe gesprekken.

SKYPUNCH COLLECTIVE

BothBodies

Credits:

Concept, choreografie en performance: Anna Zurkirchen en Celine Werkhoven
Licht en outside eye: Emma Hanekroot
Decorbouw: Simon Haen
Dramaturgie: Pol Eggermont
Met dank aan: PLAN Brabant, DansBrabantVerkadefabriek

Trailer

Website

Première: 11 september 2026
Duur: 30 minuten
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: vlakkevloertheater, verduisterbaar, tribune
Boekingen en meer info: skypunchcollective@gmail.com

In *BothBodies* betreden twee performers een ongrijpbare wereld van licht en illusie, op zoek naar waar het Zelf eindigt en de Ander begint. Rondom een transparant, reflecterend scherm bewegen ze ogenschijnlijk in elkaars fysieke ruimte; lichamen verschijnen en verdwijnen weer, vloeien in elkaar over en smelten samen.

Met deze sterk beeldende choreografie onderzoekt SKYPUNCH COLLECTIVE hoe grenzen tussen lichamen kunnen verzachten en transformeren. Wat zich ontvouwt is een surrealistische werkelijkheid in voortdurende beweging, waarin beelden even snel opduiken als opplossen.

Balancerend tussen intimiteit en vervreemding, droom en fysieke aanwezigheid, nodigt BothBodies het publiek uit in een poëtische trip; een hypnotiserende choreografie die je uitnodigt om anders te kijken naar de werkelijkheid en alles wat zich daarin beweegt, vervormt en transformeert.

Over de makers:

SKYPUNCH COLLECTIVE is het interdisciplinaire performancecollectief van Anna Zurkirchen en Celine Werkhoven. Geworteld in de taal van de dans creëren ze hybride werken die beweging, scenografie en audiovisuele elementen combineren om thema's rond intimiteit, perceptie en identiteit te verkennen. Hun fascinatie voor menselijke sensaties en waarneming resulteert in zintuiglijk prikkelende performances en live-ervaringen in diverse settings – van traditionele theaters tot natuurlijke landschappen, video-installaties en openbare ruimtes. Speels balancerend tussen het surrealistische en het reële zoeken ze naar manieren om de perceptie van de toeschouwer uit te dagen en te verruimen.

SKYPUNCH COLLECTIVE

SomeBodies

Credits:

Concept, regie, tekst, scenografie: Celine Werkhoven, Anna Zurkirchen
Lichtontwerp: SKYPUNCH COLLECTIVE in samenwerking met Heintz & Kop
Muziek: Celine Werkhoven
Voice-over: Alexandra Duvekot
Artistiek advies scenografie: Jurriaan de Vos
Dramaturgisch advies: Nienke Rooijakkers
Met dank aan: Best Kept Secret Festival en DansBrabant

Trailer

Website

Première: juli 2025
Duur: 10 minuten doorlopend
Speelperiode: 2027 - 2028
Soort zaal: verrijdbare installatie, kan overal buiten geplaatst worden
Boekingen en meer info: skypunchcollective@gmail.com

Een doorlatende huid. Een gedeelde botstructuur. Een lappendeken van geleende handen en vingers en een sensatie die je voelt in de oorlel van de ander. Terwijl je plotseling het oog van een vreemde onder je eigen wenkbrauw ziet, kun je je lichaam tegenkomen in het lichaam van iemand anders.

SomeBodies is een intieme, fysieke ontmoeting zonder aanraking voor twee toeschouwers tegelijk; een meeslepende ervaring die een belichaamde benadering van de concepten nabijheid, anders-zijn en identiteit mogelijk maakt. Deze voorstelling, die zich afspeelt binnen de vier muren van een mobiele installatie, is een poging om de grenzen van het fysieke lichaam te vervagen en de kloof tussen ‘het zelf’ en ‘de ander’ te overbruggen.

De speels geregisseerde ontmoeting opent een ruimte voor bezoekers om te horen, zien en voelen vanuit een veranderd perspectief en een surrealistische, maar toch diep persoonlijke verbinding tot stand te brengen met de eigen aanwezigheid en die van anderen.

Over de makers:

SKYPUNCH COLLECTIVE is het interdisciplinaire performancecollectief van Anna Zurkirchen en Celine Werkhoven. Geworteld in de taal van de dans creëren ze hybride werken die beweging, scenografie en audiovisuele elementen combineren om thema’s rond intimiteit, perceptie en identiteit te verkennen. Hun fascinatie voor menselijke sensaties en waarneming resulteert in zintuiglijk prikkelende performances en live-ervaringen in diverse settings – van traditionele theaters tot natuurlijke landschappen, video-installaties en openbare ruimtes. Speels balancerend tussen het surrealistische en het reële zoeken ze naar manieren om de perceptie van de toeschouwer uit te dagen en te verruimen.

SKYPUNCH COLLECTIVE

AnyBodies

Credits:

Van en door: Celine Werkhoven, Anna Zurkirchen
Met dank aan: PLAN Brabant en DansBrabant

Trailer

Website

Première: 2027
Duur: doorlopende video installatie
Speelperiode: zomer 2027
Soort zaal: Minimaal 9 m x 9 m grote binnenruimte, verduisterbaar.Boekingen en meer info: skypunchcollective@gmail.com

***AnyBodies* (premiere summer 2027) is an interactive video installation exploring intimacy and identity in the digital realm.**

As the final part of *TheBodies* trilogy, it extends SKYPUNCH COLLECTIVE's ongoing research on connection beyond physical touch or spoken language.

Set within a scenography of screens, the visitors' physical presence influences layered video compositions. Through this interplay of presence and technology, *AnyBodies* invites audiences to become co-creators of a hybrid space where boundaries dissolve and new connections form.

Over de makers:

SKYPUNCH COLLECTIVE is het interdisciplinaire performancecollectief van Anna Zurkirchen en Celine Werkhoven. Geworteld in de taal van de dans creëren ze hybride werken die beweging, scenografie en audiovisuele elementen combineren om thema's rond intimiteit, perceptie en identiteit te verkennen. Hun fascinatie voor menselijke sensaties en waarneming resulteert in zintuiglijk prikkelende performances en live-ervaringen in diverse settings – van traditionele theaters tot natuurlijke landschappen, video-installaties en openbare ruimtes. Speels balancerend tussen het surrealistische en het reële zoeken ze naar manieren om de perceptie van de toeschouwer uit te dagen en te verruimen.

STEL

Who wants to live forever? (werktitel)

Bob heeft zich laten invriezen. Levend. De hele wereld heeft het erover. Want Bob is een wereldberoemd performancekunstenaar. Bob, Romy en Thomas waren ooit onafscheidelijke vrienden, maar ze hebben elkaar al vijftien jaar niet meer gezien of gesproken. Nu Bob er niet meer is, komen Romy en Thomas weer samen, op een stukje klaarblijkelijk onbeduidende grond, dat ze van Bob hebben geërfd. Hoe kijken ze terug op die afgelopen vijftien jaar? En op hun vriendschap? Ken je iemand nog na zoveel jaren, of ben je ondertussen andere mensen geworden?

In *Who wants to live forever? (werktitel)* onderzoekt STEL een aantal existentiële thema's. Hoe werken herinneringen? Is het niet gek dat die ons vormen terwijl het geen feiten, maar verhalen zijn die we onszelf vertellen? Hoeveel controle hebben we nu echt over de keuzes die we maken? En hoe verantwoordelijk zijn we voor de toekomst, en het behoud van de aarde?

In een geestig gesprek over dood, verrimpelen, cyborgs, het absurde gevoel van tijd, hoe bijna geen enkele cel in je lichaam dezelfde blijft en jij je toch jezelf blijft voelen en nog veel meer kijkt STEL op hun typische lichtvoetige manier deze keer sterfelijkheid in de bek. Verwacht filosofie en humor op een existentieel level.

Credits:

Performers: Romy Moons en Thomas Claessens
Concept en tekst: Romy Moons en Thomas Claessens
Eindregie: Mara van Vlijmen

Première: 28 oktober 2027
Duur: 80 minuten
Speelperiode: 1 november t/m 4 december 2027, en februari 2028
Soort zaal: black box
Boekingen en meer info: philip@gvproductions.nl

Over de makers:

STEL, dat zijn spelers-makers Thomas Claessens en Romy Moons. Romy en Thomas geloven dat theater de schoonheid van miscommunicatie, menselijke onhandigheid en inefficiëntie kan blootleggen. Ze nodigen hun publiek uit om de onredelijke idealen van efficiëntie en perfectie los te laten, en juist de rijkdom van ongemak, onvermogen en inefficiëntie te omarmen.

STEL schrijft, maakt en speelt voorstellingen waarin het banale gebabbel centraal staat. Volgens dit duo ligt de kern juist in de randzaken verscholen. Hun personages raken daarom vaak de draad kwijt en weiden uit over onbenullige details. De dialogen draaien rond de pot en lijken de essentie te vermijden. Zo benaderen ze hun filosofisch existentiële onderwerpen langs allerlei kanten, met veel humor en ook ruimte voor ontroering.

Romy Moons (STEL)

All by myself

Een tragikomische solo over single zijn en zingeving vinden in een maatschappij die gebouwd is voor koppels.

Waarom moet je in sommige hotels bijbetalen als je alleen in een kamer slaapt?! Waarom moeten singles ‘ongehuwd’ aanklikken op officiële documenten, alsof hun status slechts tijdelijk is? Waarom groeien we nog steeds op met het idee dat we een ‘andere helft’ moeten vinden, één soulmate die ons ‘compleet’ maakt? Onze samenleving is overduidelijk ingericht op het romantisch ideaalplaatje van het monogame koppel met een gezin als endgame. En dat terwijl volgens schattingen tegen 2050 de helft van de huishoudens uit singles zal bestaan.

Als chronische single die nog nooit een romantische partner had, kijkt Romy in de spiegel en geeft met veel humor een inkijk in haar beleving. Want tja, wat is ‘normaal’? En waar haal je zingeving uit als het ‘hoogst haalbare geluk’ niet voor jou lijkt weggelegd?

Een tegengeluid aan de westerse tirannie van een lineair leven, logica en af te vinken hokjes. Een zoektocht naar verbinding. Langs vriendschapsliefde, schaamte, daten, verlangen, het verschil tussen ‘alleen’ en ‘eenzaam’, en hoe irritant ongevraagd advies is.

Credits:

Concept, tekst, spel: Romy Moons
Eindregie: Catoo Lustig
Ontwerp en uitvoering object: Karina Beumer
Muziek: Zino Moons
Posterbeeld en styling: Sara Schoon
Met de steun van: Amarte, Gemeente Rotterdam, Vrienden Podiumkunsten Breda
Producent: Podium Bloos,
Coproducent: Verkadefabriek

Première: 26 november 2026
Duur: 70 minuten
Speelperiode: december 2027 en januari - februari 2028
Soort zaal: blackbox
Boekingen en meer info: romy.moons@hotmail.com en isabellesavelkoul@podiumbloos.nl

Over de maker:

Romy Moons studeerde in 2014 af als cellist aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen, en in 2020 als performer aan de Toneelacademie Maastricht. Sindsdien is ze werkzaam als theatermaker en actrice. Samen met Thomas Claessens vormt ze theatergroep STEL. Als speler was ze onder meer te zien in ‘Het Donker’ (5+) van collectief Plankton, in de film ‘De originele Karina Beumer’ van Karina Beumer, en in de serie ‘Bovensloters’.

In haar solowerk speelt ‘de nar’ als archetype een centrale rol: een figuur die met één been in en één been uit de maatschappij lijkt te staan, waardoor haar werk zowel hyperpersoonlijk als beschouwend is en zowel absurdistisch als existentieel van toon (‘absurdistisch’ en ‘existentieel’: potato, potatoe, right?). De nar stelt meer vragen dan ze antwoorden geeft, om met humor als middel voor begrip te prikken in de norm, door te bevragen wat we als vanzelfsprekend normaal en niet-normaal beschouwen.